

Gdy dziecko nie używa K i G

Z TWOJĄ POMOCĄ
DZIECKO DA SOBIE RADĘ.

Wadą wymowy, która dotyka wielu przedszkolaków, jest tzw. **kappacyzm** i **gammacyzm**.

Są to wady polegające na wadliwej realizacji głosek „k” oraz „g”. Najczęściej zamiast „k” dziecko mówi „t”, a zamiast „g” mówi „d”. Wypowiada np. *tatao* zamiast *kakao*, *muzyta* zamiast *muzyka*, *tot* zamiast *kot*, *tat* zamiast *tak*, *tubet* zamiast *kubek*, *oto* zamiast *oko*, *dłowa* zamiast *głowa*, itd. Zdarza się, że zamiast zamieniać głoskę „k” na „t” i „g” na „d”, dziecko po prostu je opuszcza, mówiąc *łowa* zamiast *głowa*, *ube* zamiast *kubek*. Nierzadko kappacyzm i gammacyzm przejawiają się tym, że dziecko ani nie zamienia głosek, ani ich nie opuszcza, tylko deformuje, wypowiadając zamiast „k” i „g” dźwięki do nich zbliżone, ale nie będące tymi prawidłowymi.

Przyczyną kappacyzmu i gammacyzmu najczęściej jest opóźniony rozwój mowy oraz niska sprawność języka, zwłaszcza tylnej jego części.

Terapia powinna odbywać się pod kierunkiem logopedy, który wybierze najskuteczniejszą metodę uzyskania prawidłowej wymowy głosek „k” i „g”. Jednak rodzice – jeszcze przed wizytą - mogą i powinni wykonywać z dzieckiem **ćwiczenia przygotowujące buzię dziecka do prawidłowej wymowy tych głosek**. Rozpoczynamy zawsze od ćwiczeń wstępnych, mających na celu usprawnienie języka oraz uzmysłowienie dziecku, która to część języka uczestniczy w wypowiedaniu głosek „k” i „g”. Prosimy więc dziecko o podnoszenie i opuszczanie środka (grzbietu) języka tak, by dotknął on do podniebienia w tylnej części jamy ustnej – jak to ma miejsce przy prawidłowej artykulacji tych głosek.

Ważne jest także nieustanne – przy każdej okazji – **pokazywanie dziecku prawidłowej wymowy zaburzonych głosek**. Mówimy do dziecka zawsze tak, by **widziało ruch naszych ust**, mówimy **przesadnie poprawnie**, akcentując głoski, których realizacja jest zaburzona. Klękamy np. przed dzieckiem, wskazujemy palcem oko i mówimy z szeroko otwartą buzią, bardzo wyraźnie, by dziecko widziało, co się dzieje wewnątrz naszych ust: „o-k-o”.

Zawsze dbajmy o to, by dziecko dobrze widziało, jak mówimy. To podstawa terapii niemal każdego zaburzenia mowy.